

[Pürschel.]

Kr., 2,1, 2,7, 2,5, 2,2, 2,2 og 2,1 Mill. Kr. Det er de Tal, der fremgaar af Regnskaberne, henholdsvis Forslaget. Der er i disse Tal ikke noget, ud over de to sidste Aar, hvor vi jo har forhandlet med Ministeriet og søgt at gøre vor Indsats, som ikke stemmer med det Forslag, der i sin Tid blev forelagt, og som altsaa er det, der maatte danne Grundlaget for Sammenligningen.

Naar man tager „Haandbog for Flaaden“ og lægger den for sig, finder man, at der staar: tre Kystforsvarsskibe i en Alder af 10—25 Aar, Torpedobaade i Alderen fra 15 til 17 og Undervandsbaade i Alderen fra 2 til 15. Ser man paa de Oplysninger, som er forelagt Udvalget i Fjor, ser, hvad der staar angaaende Tysklands Flaade, saa vil man finde, at der er opført 6 Kampskibe i Alderen fra 18 til 21 Aar, lette Krydsere mellem 21 og 24 Aar, Jagere mellem 11 og 14 Aar og Torpedobaade mellem 18 og 21. Der skal altsaa nu til hvert af disse Aar lægges eet.

Man vil altsaa se, at de Levealder, som den tyske Flaades Skibe har, i hvert Fald gennemgaaende ikke er lavere end dem, den danske Flaades Skibe er opført med. Nu ved jeg vel, at Tyskland staar under særlige Forhold, og at det ogsaa er saaledes, at man for de to første Kategorier, Kampskibe og lette Krydsere, har givet Tyskland Ret til at forny dem efter 20 Aars Forløb og for Jagere og Torpedobaades Vedkommende Ret til Fornyelse efter 15 Aars Forløb. Men disse Aar betyder altsaa den Minimumslevealder, som disse Skibe skal have efter den Aftale, som er truffet mellem Tyskland og Folkenes Forbund.

Det er nu slet ikke min Hensigt med disse Bemærkninger at benægte, at Marinens Krav om en lavere Levealder for Skibene er fuldt berettiget; og det er ikke paa nogen Maade min Hensigt at udtrykke andet end den varmeste Sympati for Ønsket om at naa dertil. Det, jeg har villet godtgøre, er kun det, at der ikke ud af Militærkommissionens Forhandlinger, det opstillede Budget, de siden bevilgede Beløb, „Haandbog for Flaaden“, sammenlignet med de andre officielle Oplysninger kunde ses noget om den Nødstilstand, hvori Flaaden nu siges at være, og at hele den af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen derpaa byggede Sigtelse mod det konservative Parti og dets Ledelse for at have været ligegyldige overfor disse Forhold derfor maa afvises som uberettiget.

Jeg vil endnu gerne gøre nogle Bemærk-

ninger til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Dette Medlem, der har gjort alt for at svække Forsvarsvillien her i Landet, som har gjort alt, hvad der stod i hans Magt for at faa Bevillingerne nedsat det mest mulige, der som Minister har gjort, hvad der var ham menneskeligt muligt, for at faa Bevillingerne nedsat, han kommer efter at have ført hele denne Politik og efter derigennem at have medvirket til at tvinge Bevillingerne ned til et Minimum, nu og føler sig kaldet til at optræde som Haaneren og Revseren. Det er en Politik, om hvilken jeg kun med Betænkning bruger Ordet fornem. Jeg er nemlig bange for, at dette Ords blodigt ironiske Betydning er saa umiddelbart indlysende, at det skulde blive paataalt af Formanden.

Naar man vil spørge, hvorledes Partiernes Interesser for Forsvarsordningen er, saa behøver man kun at gøre det Tankeeksperiment, at hvert af Partierne havde Flertal her i Rigsdagen.

Man kunde gøre det Tankeeksperiment, at Socialdemokratiet havde Flertal her i Rigsdagen. Hvorledes vilde saa Forsvarsordningen se ud? Saa vilde vi have en Ordning til ca. 12 Mill. Kr. — tror jeg — med korte Geværer og de berømte Rasmussen'ske humane Minekastere, som vi har diskuteret ved saa mange Lejligheder, og som jeg skal glide let hen over for ikke at saare det ærede Medlems Følelser.

Hvis det radikale Parti havde et absolut Flertal her i Rigsdagen, saa vilde vi have en Ordning til formodentlig en 18 Mill. Kr. — eller jeg tror, det nyeste Tal er 16 — et Vagtværn, som bl. a. skulde bruges til Imødegaaelse af Angreb, som ikke har en alt for alvorlig Karakter. Det maa haabes, at der er en øvet Diagnostiker til Stede, for hvis Diagnosen stilles forkert, kan det jo rigtignok gaa meget galt efter denne af det ærede Medlem Hr. P. Munch opfundne — jeg tror ganske enestaaende — Formel for, hvorledes man skal forholde sig under et begyndende Angreb. Jeg tror, at det virkelige er lykkedes P. Munch her at skabe noget nyt i Krigshistorien. Selv for en Mand som Napoleon har det været saare vanskeligt at indføre noget egentlig nyt. Men her; her er virkelig noget, som man maa sige man har Grund til at beundre, dette, at Modstand skal ydes mod et Angreb, naar det ikke er særlig alvorligt. Det er noget ganske nyt.

Og hvorledes vilde Ordningen se ud, hvis Venstre havde absolut Flertal? Der ved vi jo nu, at Ordningen formodentlig vilde ligge noget under 40 Mill. Kr. Jeg gaar ud fra, at man kun er naaet til de 40